

psicoses

Un relat de: [Capdelin](#)

Ella era una idea...

Mentre me l'estimava
amb amor mal après
la vaig convertir en bellesa
i en idolatria.

No, no era una cosa real,
era una psicosa ideal,
una cançó perfecta.

Ella es convertí en un esclat
llunyà i erecte
i jo en xiquet de pa, de fang,
fan de sucre negre.

Psicoses que passen,
la vaig perdre.

Ara el meu amor és revolucionari,
irreductible a ídol

i amb pell xopa de sal i sol,
amb dits de vent i de llum,
amb el tacte de les coses lleus,
busco la cançó... imperfecta.